

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Optreden tegen bestaande of vroegere cliënt

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 8 januari 2007 (mrs. Holtrop, Borsboom, Maat, Nijhuis en Van Nispen tot Sevenaer)

Het is een advocaat niet toegestaan tegen een voormalige of bestaande cliënt van hem of van een kantoorgenoot op te treden tenzij sprake is van een uitzonderingsgeval, bedoeld in Gedragsregel 7 lid 5. De aldaar vermelde criteria zijn cumulatief, hetgeen inhoudt dat de advocaat slechts dan tegen een bestaande of vroegere cliënt kan optreden indien aan de in dat lid genoemde drie criteria is voldaan.

- Advocatenwet art. 46 (2.4 Vermijden van belangenconflicten; 2.4.2 Tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)
- Gedragsregels 2 en 7

Feiten

Mr. X is als advocaat werkzaam bij kantoor Y gevestigd te Z. Klaagster is meerdere jaren cliënte van het kantoor. Mr. X is al meerdere jaren advocaat van B, een makelaarskantoor met vestigingen te A en Z. Eind december 2005 heeft B zich tot Y gewend in verband met een dreigend geschil met klaagster. Wegens afwezigheid van mr. X heeft een kantoorgenoot van mr. X met B gesproken en deze kantoorgenoot heeft daarna door middel van een telefoongesprek contact gehad met de directeur van klaagster. Klaagster heeft zich in deze kwestie vanaf 2 januari 2006 althans vanaf een datum voordien,

voorzien van rechtsbijstand van een andere advocaat. Vanaf 11 januari 2006 is mr. X voor B opgetreden naar aanleiding van een artikel en een advertentie (cartoon) van klaagster in een te A verschijnende krant van 10 januari 2006. Mr. X heeft daarover gecorrespondeerd met (de advocaat van) klaagster.

Mr. X is ook juridisch adviseur van de lokale afdeling van de brancheorganisatie, waarbij klaagster en B zijn aangesloten. Tevens is mr. X lid van de Raad van Toezicht van deze brancheorganisatie. De klacht houdt in dat mr. X in het geschil tussen klaagster en B optreedt tegen klaagster, terwijl klaagster cliënt is bij Y en aldaar enkele zaken in behandeling heeft gegeven. Klaagster stelt dat de kantoorgenoot van mr. X in eerste instantie op haar verzoek een bemiddelende rol heeft gespeeld, waarmee het verschil van mening met B leek te zijn opgelost. In een telefoongesprek van een halfuur à drie kwartier heeft de directeur van klaagster de feiten en haar stellingname met de kantoorgenoot van mr. X besproken. Mr. X is adviseur van de lokale afdeling brancheorganisatie en het past hem niet in die hoedanigheid het ene lid aan te vallen in opdracht van een ander lid. Mr. X trad tegen klaagster op, terwijl op dat moment twee zaken van klaagster bij Y liepen. Mr. X stelt dat het hem vrijstaat voor B op te treden in de kwestie van de gewraakte advertentie (cartoon) en het gewraakte artikel. In het telefonisch contact tussen de kantoorgenoot van mr. X en de directeur van klaagster is aan de kantoorgenoot geen informatie toevertrouwd die van belang kan zijn voor het onderhavige geschil. De kantoorgenoot heeft het standpunt van de directeur inzake de doorverkoop aangehoord en heeft nadien zijn cliënte geadviseerd. Er is niet door hem bemiddeld. De uitzondering van Gedragsregel 7 lid 5 is van toepassing.

Overwegingen raad

Gelet op Gedragsregel 7 geldt dat het de advocaat niet is toegestaan tegen een voormalige of bestaande cliënt van hem of van een kantoorgenoot op te treden tenzij sprake is van een uitzonderingsgeval, bedoeld in regel 7 lid 5. De aldaar vermelde criteria zijn cumulatief, het-

geen inhoudt dat de advocaat slechts dan tegen een bestaande of vroegere cliënt kan optreden indien aan de in dat lid genoemde drie criteria is voldaan.

De raad is van oordeel dat in de zaak waarin mr. X is opgetreden niet voldaan is aan de eerste twee criteria, te weten dat de aan de advocaat toevertrouwde belangen niet betrekking hebben op dezelfde kwestie waarin de bestaande cliënt wordt bijgestaan door de advocaat zelf of een kantoorgenoot van hem en bovendien de aan de advocaat toevertrouwde belangen geen verband hielden of houden met die kwestie, alsmede dat de advocaat of zijn kantoorgenoot niet beschikt over vertrouwelijke of zaakgebonden informatie, afkomstig van de cliënt, die van belang kan zijn in de zaak tegen die cliënt.

Blijkens het dossier is klaagster in geschil geraakt met B over de voortzetting van een deel van de activiteiten van B door aanvankelijk een ex-medewerkster van B en aansluitend door klaagster.

Bij afwezigheid van mr. X heeft de directeur van klaagster over het (dreigende) geschil een telefoongesprek gevoerd met de kantoorgenoot van mr. X, welk gesprek er, zo begrijpt de raad, op gericht was om advies te krijgen althans te bemiddelen. Onbetwist is dat de directeur van klaagster in dat telefoongesprek van ongeveer een halfuur à drie kwartier met de kantoorgenoot van mr. X is ingegaan op de feiten en op haar stellingname in de kwestie.

Kennelijk hebben partijen daarna de kwestie laten rusten. Mr. X is vervolgens door B ingeschakeld om tegen klaagster op te treden in verband met de ontdekking van een cartoon in de krant, die betrekking had op 'samenwerking' tussen klaagster en B in A en kennelijk voortvloeide uit de overgang van een deel van B's praktijk – de praktijk te A – op uiteindelijk klaagster. Het is dit optreden van mr. X tegen klaagster dat zij in de klacht ter discussie stelt.

Blijkens het voorgaande had de kwestie waarvoor mr. X is ingeschakeld rechtstreeks van doen met het hiervoor beschreven feitencomplex. Dit brengt mee dat moet worden vastgesteld dat de kantoorgenoot van mr. X met klaagster een inhoudelijk gesprek heeft gevoerd

over hetzelfde feitencomplex dat later aanleiding gaf tot het geschil over de cartoon. Onbetwist is dat klaagster sedert meerdere jaren cliënte is van het kantoor van mr. X. Aannemelijk is daarom dat klaagster bovendien het gesprek met de kantoorgenoot van mr. X als een gesprek met haar (eigen) advocaat [lees: mr. X, bew.] heeft beschouwd. Voorts staat gezien het voorgaande vast dat de kantoorgenoot van mr. X beschikt over zaaksgebonden informatie die betrekking had op klaagsters bedrijf, die van belang was of kon zijn in de kwestie waarin mr. X namens B tegen klaagster is opgetreden.

Het voorgaande brengt mee dat mr. X, gelet op de besproken eerste twee criteria van Gedragsregel 7 lid 5, had behoren af te zien van het optreden namens B tegen klaagster. Door tegen klaagster op te treden heeft verweerder niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

In het midden kan blijven of aan het derde in de regel 7 lid 5 genoemde criterium is voldaan.

Beslissing

Verklaart de klacht gegrond met oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

Onjuist invullen van een stageverslag

Hof van Discipline, 12 januari 2007

(mrs. Zwitser-Schouten, Beker, Heidinga, De Leeuw en Balkema)

Raad van Discipline, Amsterdam 27 juni 2006

(mrs. Van Bennekom, Van den Berg, De Groot, Hamer en De Regt)

Het willens en wetens onjuist invullen van een periodiek stageverslag (waaronder een bewuste poging tot misleiding ten aanzien van de ondertekening door de patroon) vormt een zeer ernstige inbreuk op

het vertrouwen dat derden moeten kunnen ontlenen aan van advocaten afkomstige mededelingen. Bewijs niet te beschikken over de vereiste integriteit. Schrapping als tuchtrechtelijke maatregel terwijl de advocaat zichzelf al van het tableau heeft laten schrappen.

- Advocatenwet art. 46
- Gedragsregel 1 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)

Het bezwaar

De procedure wordt ingeleid met een dekenbezwaar. Dat houdt in dat mr. X een stageverslag heeft ingevuld en ondertekend, als ware het een ondertekend verslag van zijn patroon, waardoor mr. X naar het oordeel van de deken valsheid in geschrifte heeft gepleegd (onderdeel 1); voorts heeft mr. X in strijd met de waarheid in het stageverslag verklaard dat het certificaat van de Beroepsopleiding behaald zou zijn in april 2005 (onderdeel 2).

Feiten

Mr. X is beëdigd in augustus 2003. Tot april 2006 is mr. X in loondienst geweest bij het advocatenkantoor Z.

Mr. X heeft in februari 2006 een periodiek stageverslag aan de Raad van Toezicht over de periode april 2005 tot februari 2006 zonder overleg met zijn patroon zelf ingevuld en ondertekend. Bij de ondertekening heeft mr. X bij de keuzemogelijkheid 'patroon/feitelijk begeleider' de woorden 'feitelijk begeleider' doorgehaald.

Mr. X heeft onder vraag 26 van het verslag, welke vraag betrekking heeft op de 'stand van zaken beroepsopleiding e.a.' ingevuld dat hij het certificaat Beroepsopleiding had 'behaald' (in 'april 2005'. Bij het verwerken van het stageverslag heeft een medewerkster van het Bureau van de Orde van Advocaten in het arrondissement Z bemerkt dat mr. X, anders dan in het verslag was opgenomen, twee in het kader van de Beroepsopleiding te behalen tentamens nog niet had behaald. Naar aanleiding van deze bevindingen heeft de adjunct-secretaris telefonisch

contact gezocht met mr. X en hem de onjuiste mededeling uit het stageverslag voorgehouden. Mr. X heeft hierop gereageerd met de mededeling dat er sprake was van een 'kennelijke verschrijving'.

Uit telefonisch contact van de adjunct-secretaris met het kantoor van mr. X bleek dat men bij het kantoor in de veronderstelling verkeerde dat mr. X zijn 'beroepsopleiding had afgerond'.

Naar aanleiding van het telefonisch contact van de adjunct-secretaris met het kantoor van mr. X heeft op dezelfde datum, 17 februari 2006, een bespreking plaatsgevonden op het kantoor van mr. X. In het in maart 2006 van die bespreking opgemaakt verslag staat onder meer het volgende vermeld: 'Mr. X wordt gevraagd of het juist is dat hij de beroepsopleiding, anders dan het verslag vermeldt, inderdaad nog niet heeft afgerond.

Mr. X bevestigt dat hij nog twee examens moest afleggen. Gevraagd wordt aan mr. X wat hij dan nog niet gehaald heeft. Hierna blijkt dat hij belastingrecht tweemaal niet heeft gehaald en jaarrekening lezen nog nooit heeft gedaan.

Mr. X wordt gevraagd waarom hij het formulier onjuist heeft ingevuld. Mr. X reageert door te verwijzen naar datgene wat hij al met de Orde heeft besproken: het is een kennelijke verschrijving. Hij was er zeker van dat hij het in mei 2006 zou halen. Ingevuld is abusievelijk mei 2005 en 'behaald' in plaats van 'te behalen'.

De arbeidsovereenkomst tussen mr. X en zijn kantoor is per 1 april 2006 met wederzijds goedvinden geëindigd. Mr. X heeft zich ultimo maart 2006 als advocaat laten schrappen.

Beoordeling van de beide onderdelen van het bezwaar

De onderdelen van het bezwaar lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

Mr. X heeft het stageverslag willens en wetens onjuist ingevuld en ondertekend. Hij is daarbij zodanig te werk gegaan dat instanties binnen de Orde van Advocaten ervan uit zouden kunnen gaan dat het formulier door de patroon van mr. X was ondertekend.

Hetgeen mr. X te dien aanzien tot zijn verdediging heeft aangevoerd, te weten dat door met zijn eigen handtekening te ondertekenen het wel duidelijk was dat niet de patroon, maar mr. X het stageverslag had ondertekend, treft geen doel. Gelet op de handelwijze van mr. X, die erin heeft bestaan dat hij het begrip ‘feitelijk begeleider’ heeft doorgehaald, waardoor uitsluitend nog de keuzemogelijkheid ‘patroon’ overbleef als degene die het verslag zou ondertekenen, wist mr. X, althans had hij daarmee rekening moeten houden, dat bij derden de indruk zou kunnen ontstaan dat het de patroon van mr. X was die het stageverslag had ondertekend. Ter zitting is gebleken dat mr. X dit risico bewust heeft genomen.

Bovendien heeft mr. X het stageverslag op het punt van het behaald hebben van de beroepsopleiding bewust onjuist ingevuld. Mr. X wist immers dat hij in dat kader nog twee examens moest behalen. Met dit gegeven valt niet te rijmen dat mr. X in het stageverslag heeft vermeld dat hij de opleiding reeds had behaald in april 2005.

Nadien heeft mr. X in februari 2006, zowel in het telefoongesprek met de adjunct-secretaris als in de bespreking met zijn kantoor, gesteld dat op dit punt sprake was van een ‘kennelijke verschrijving’. Uit het verslag van de bespreking van februari 2006 blijkt dat (ook) het kantoor van mr. X in dit verband van mening is dat er geen sprake kan zijn geweest van een kennelijke verschrijving. Ter zitting van de raad heeft mr. X erkend dat hij daarmee een onjuiste kwalificatie heeft gebruikt. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat beide onderdelen van het dekenbezwaar gegrond zijn.

Overwegingen met betrekking tot de op te leggen maatregel

Het onjuist invullen van een stageverslag en dat – bewust – doen op een wijze waarop bij derden de indruk kan ontstaan dat het verslag is ondertekend door de patroon, vormt een zeer ernstige inbreuk op het vertrouwen dat derden moeten kunnen ontleenen aan van advocaten afkomstige mededelingen.

De raad acht het bovendien van be-

lang – en tuchtrechtelijk verwijtbaar – dat mr. X ook later niet bij de eerste mogelijke gelegenheid op zijn schreden is teruggekeerd. Met zijn in de kantoorbespreking van medio februari 2006 tot tweemaal toe ingenomen standpunt dat ten aanzien van de beantwoording van vraag 26 van het stageverslag sprake was van een ‘kennelijke verschrijving’ heeft mr. X willens en wetens in zijn handelwijze volhard. Zijn mededeling ter zitting dat hij in dat kader een onjuiste kwalificatie heeft gebezigd, kan hem in dit verband niet baten.

Mr. X is er ook ter zitting van de raad niet in geslaagd duidelijk te maken dat hij ten volle de ernst inziet van zijn handelen en mededelingen, zulks in relatie tot de eisen van integriteit die aan het functioneren van een advocaat mogen worden gesteld. Het is om deze redenen dat de raad zal overgaan tot het opleggen van de na te noemen maatregel.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart het bezwaar op beide onderdelen gegrond en legt aan mr. X op de maatregel van schrapping van het tableau.

Behandeling in beroep

In appèl voert mr. X de navolgende grieven aan.

(Eerste grief)

Gelet op de omstandigheden is de maatregel van schrapping van het tableau te zwaar.

De relevante omstandigheden zijn de navolgende:

- mr. X heeft als advocaat altijd goed gefunctioneerd;
- een klacht is tot dusverre nooit tegen hem ingediend;
- op het kantoor van zijn patroon had mr. X als zogenoemde zij-instromer al gauw na zijn beëdiging een drukke praktijk die hij moeilijk kon combineren met de beroepsopleiding. Daardoor moest hij de examens uitsmeren over (een groot deel van) zijn stageperiode. Twee nog niet gehaalde examens heeft hij in november 2004 respectievelijk november 2005 moeten uitstellen om redenen die hem

niet toe te rekenen waren;

- inmiddels was van de zijde van de plaatselijke Orde van Advocaten een formulier voor een stageverslag binnengekomen; in februari 2006 gevolgd door een rappel om dat formulier spoedig in te vullen en terug te sturen. Mr. X raakte in paniek en ging, zoals hij het uitdrukt, lijden aan een tunnelvisie. Nog steeds had hij de twee examens niet gehaald maar zou ze in zijn visie eind maart 2006 – er was dan een mogelijkheid van herkansing – wel met goed gevolg afleggen;
- afgezien van het voorgaande was hij begin 2006 sowieso in een stresssituatie geraakt. Dat had te maken met een aantal privé-omstandigheden (gezinsuitbreiding; het vooruitzicht dat het dienstverband niet zou worden verlengd). Door de aan mr. X verweten handelwijze zijn de stage- en de arbeidsovereenkomst ook nog eens voortijdig, per 1 april 2006, geëindigd.

Al deze omstandigheden, aldus mr. X, maken dat hij, ook zonder een tuchtrechtelijke maatregel, al zwaar gestraft is in financieel, emotioneel en ook relationeel opzicht.

Hierbij merkt mr. X voorts op dat wat hij ondanks alles niet heeft gedaan, is veinzen dat het stageverslag door zijn patroon was ondertekend. Hij heeft diens handtekening niet nagemaakt, maar achter het woord ‘patroon’ zijn eigen paraaf geplaatst. Dit zou in zijn visie wel uitkomen, maar als daarover en over de onjuiste vermelding in het stageverslag dat hij de beroepsopleiding had voltooid een gesprek met de Orde zou worden gevoerd, dan zou dat op zo’n tijdstip plaatsvinden dat hij naar waarheid zou kunnen vertellen dat hij inmiddels, eind maart 2006, de laatste twee examens met goed gevolg had afgelegd.

(Tweede grief)

De tweede grief luidt dat mr. X, anders dan de raad heeft overwogen, wel degelijk ten volle de ernst van zijn onjuiste handelwijze inziet.

Beoordeling door het hof

Het hof behandelt de beide grieven tezamen.

Mr. X heeft, zoals de raad terecht heeft overwogen, het stageverslag willens en wetens onjuist ingevuld. Immers, in strijd met de waarheid heeft hij in dat verslag vermeld dat hij het certificaat Beroepsopleiding had behaald (in april 2005). Daarbij had hij de kennelijke bedoeling instanties binnen de Orde van Advocaten te misleiden. Dat geldt, anders dan mr. X blijkbaar meent, ook voor de ondertekening door mr. X van het verslag bij de woorden 'de patroon'. Het is immers zeer onwaarschijnlijk dat het iemand binnen de Orde zou opvallen dat de handtekening onder het verslag niet die van de patroon van mr. X was. Eigener beweging had mr. X dit alles kunnen opbiechten, maar in plaats daarvan heeft hij, toen één en ander uitkwam, het in strijd met de waarheid vermelden dat hij het certificaat Beroepsopleiding had behaald, aanvankelijk afgedaan als een 'kennelijke verschrijving'. Met zijn handelwijze heeft mr. X getoond niet te beschikken over de belangrijkste eigenschap van advocaten, namelijk integriteit. De door hem in zijn eerste grief geschetste omstandigheden doen niet af aan dit oordeel en disculperen hem geenszins. Het beroep van advocaat is bepaald niet zonder spanningen en soms zelfs stress; juist dan komt het erop aan de rug recht te houden.

Het hof acht daarom het oordeel van de raad juist en zal dit bekrachtigen, ook al heeft mr. X ter zitting van het hof er blijk van gegeven meer dan voorheen de ernst van zijn handelwijze in te zien.

Beslissing

Het hof bekrachtigt de beslissing van de Raad van Discipline.

Tuchtrecht ook voor advocaat in andere hoedanigheid

Hof van Discipline, 3 september 2007 nr. 4737
(mrs. Peeperkorn, Sterk, Paulussen, De Kok en Van Duren)

Raad van Discipline Amsterdam, 12 december 2006
(mrs. Markx, Doeleman, Goppel, Hamer en De Regt)

Ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, blijft het advocatentuchtrecht voor hem gelden. Indien hij zich bij de vervulling van die andere hoedanigheid zodanig gedraagt (i.e. misdraagt) dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur wordt ondermijnd, zal in het algemeen sprake zijn van een handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

- Advocatenwet art. 46
- Gedragsregel 1

Klacht

De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat mr. X, deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement A, de norm neergelegd in art. 46 Advocatenwet heeft geschonden en heeft gehandeld op een wijze die een behoorlijk advocaat niet betaamt, door:

- a ondanks meerdere verzoeken van klager te weigeren het volledige klachtdossier, waaronder de uitvoerige correspondentie tussen mr. X, klager en mr. Y in de zaak Z/mr. Y, over te leggen aan de Raad van Discipline;
- b zich bij de behandeling van de klacht passief op te stellen en op die manier toe te staan dat mr. Y de klachtprocedure op ongehoorde wijze frustreerde;
- c niet te voldoen aan meerdere verzoeken

van klager om de klacht in een vroeg stadium aan de Raad van Discipline door te zenden.

Feiten

Onderhavige klacht is ingediend tegen mr. X in zijn hoedanigheid van deken en vloeit voort uit een klachtprocedure uit 2005. Dat betrof een klacht van klager tegen mr. Y te B. Deze klacht is door mr. X onderzocht en bij brief van 19 september 2005 ter kennis van de Raad van Discipline gebracht. De Raad van Discipline heeft de klacht op de zitting van 10 april 2006 behandeld en de beslissing dateert van 13 juni 2006 (zaak 05-261H). Beide partijen hebben hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de Raad van Discipline.

De onderhavige klacht heeft betrekking op de wijze waarop mr. X het onderzoek als bedoeld in art. 46c lid 2 Advocatenwet heeft gedaan.

Beoordeling raad

Nu de klacht betrekking heeft op het optreden van mr. X als deken van de Orde van Advocaten te A, neemt de raad als uitgangspunt de hoofdregel dat het optreden van een deken als zodanig niet onder tuchtrechtelijke controle staat, tenzij de deken bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Van genoemde uitzondering kan eerst sprake zijn indien gedragingen van een deken het vertrouwen in de advocatuur ondermijnen en onvoldoende worden gerechtvaardigd door de beleidsvrijheid die een advocaat in de functie van deken toekomt.

Klachtonderdeel a

Het is de taak van de deken een klachtdossier samen te stellen uit alle gevoerde correspondentie en dit dossier vervolgens toe te zenden aan de Raad van Discipline. Mr. X heeft klager en verweerder in zaak 05-261H middels toezending van zijn aanbiedingsbrief van 19 september 2005 met bijlage I (waarop de meegezonden stukken staan

vermeld) geïnformeerd welke stukken hij aan de raad had gezonden. Nadat klager aan mr. X verzocht had alle correspondentie uit het klachtdossier (ook voorafgaand aan het indienen van de klacht) te zenden aan de Raad van Discipline, heeft mr. X klager bij brief van 5 oktober 2005 (p. 45 klachtdossier) laten weten dat en waarom hij aan dat verzoek niet zou voldoen. Tevens heeft mr. X klager in die brief geschreven dat het hem vrij staat zelf die stukken aan de raad te zenden waarvan, naar hij meende, de raad moest kennisnemen. Niet valt in te zien dat mr. X buiten de hem gegeven beleidsvrijheid is getreden. Zeker in een zaak als de onderhavige waarin een zeer uitvoerige correspondentie is gevoerd, is het aan de deken om alleen die stukken door te sturen die hij voor een goed begrip van het standpunt van beide partijen met betrekking tot de klacht relevant acht. Zeker nu mr. X klager tijdig heeft gewezen op de mogelijkheid zelf aanvullende stukken aan de raad te zenden, valt de deken geen (tuchtrechtelijk) verwijt te maken. Klachtonderdeel a is ongegrond.

Klachtonderdeel b

Uit het dossier van klachtzaak 05-261H is de raad niet gebleken dat mr. Y het onderzoek heeft gefrustreerd, noch dat mr. X zich passief heeft opgesteld. Het feit dat de wederzijdse standpunten zo uiteenlagen dat mr. X het niet zinvol vond te onderhandelen over een schikking, valt binnen zijn hiervoor omschreven beleidsvrijheid en acht de raad in de gegeven omstandigheden geenszins onbegrijpelijk. Voorts blijkt uit het dekenstandpunt van mr. X (vervat in zijn brief aan klager van 3 augustus 2005 (bijlage 2.2.1, p. 3 dossier 05-261H)) dat niet gezegd kan worden dat mr. X zich niet in de zaak verdiept zou hebben of niet onpartijdig zou zijn geweest. Geenszins is gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan mr. X buiten de grenzen van zijn beleidsvrijheid zou zijn getreden. Klachtonderdeel b is ongegrond.

Klachtonderdeel c

Weliswaar bepaalt art. 46e lid 1 Advocatenwet dat de deken de klacht onmid-

dellijk ter kennis van de raad brengt, indien klager daarom verzoekt, maar ook wordt daarin bepaald dat dit de taak van de deken het onderzoek als bedoeld in art. 46 c lid 2 van die wet te verrichten, onverlet laat. De raad kan de klacht niet (efficiënt) behandelen zonder een deugdelijk onderzoek van de deken. Indien een zaak zonder deugdelijk onderzoek desondanks ter zitting van de raad zou worden behandeld, zou de zaak weer terugverwezen moeten worden naar de deken voor verdere instructie. Naar het oordeel van de raad behelzen de artt. 46e en 46c lid 2 Advocatenwet, in onderlinge samenhang bezien, in het geval van een verzoek als bedoeld in art. 46e lid 1 Advocatenwet, een aansporing het dekenonderzoek voortvarend te verrichten en geen verplichting van de deken de klacht zonder toereikend onderzoek ter kennis van de raad te brengen. Nu de deken het onderzoek voldoende voortvarend heeft verricht, kan niet gezegd worden dat de deken zijn beleidsvrijheid heeft overschreden door het onderzoek in deze zaak af te ronden alvorens de klacht ter kennis van de raad te brengen. Klachtonderdeel c is dus ongegrond.

Beoordeling hof

Tegen de omschrijving van de klacht door de raad heeft klager geen grief aangevoerd, zodat het hof van deze omschrijving kan uitgaan.

Klager voert blijkens zijn beroepschrift als grond voor het hoger beroep aan dat de raad is tekortgeschoten in zijn taak om de klachtonderdelen zorgvuldig en objectief te analyseren en daarop te beslissen. Klager heeft deze grond niet nader toegelicht, maar verwezen naar de aan het beroepschrift aangehechte pleitaantekeningen bij de raad van zijn gemachtigde.

Het hof verstaat de grief aldus dat klager het hof verzoekt de in deze pleitaantekeningen genoemde vier punten opnieuw te onderzoeken. Zij houden het volgende in:

- 1 mr. X heeft de zaak niet serieus onderzocht maar slechts voor postbode gespeeld;
- 2 mr. X heeft geen enkele poging tot schikking gedaan;

- 3 mr. X heeft geweigerd gevolg te geven aan de herhaalde verzoeken van klager om het klachtdossier – aanstonds – ter beschikking van de raad te stellen;
- 4 mr. X heeft de aan de klacht voorafgaande correspondentie niet aan de raad overgelegd.

Gezien de aard van deze verwijten stelt het hof eerst vast op welke feiten zij betrekking hebben:

- (i) bij brief van 14 maart 2005 met een groot aantal producties heeft klager bij mr. X in zijn hoedanigheid van deken een klacht ingediend over mr. Y, aan wie hij opdracht had gegeven zijn belangen in een civielrechtelijk geschil te behandelen;
- (ii) daarop heeft mr. Y bij brief van 8 april 2005 gereageerd. Klager heeft vervolgens bij brief van 20 mei 2005 en een faxbericht van 1 juni 2005, beide met producties, zijn zienswijze gegeven. Daarop heeft mr. Y gereageerd bij brief van 27 juni 2005, eveneens met producties. Op 6 juli 2005 heeft klager per fax gereageerd, hetgeen weer is gevolgd door een brief van 25 juli 2005 van mr. Y;
- (iii) bij brief van 3 augustus 2005 heeft mr. X zijn dekenstandpunt geformuleerd;
- (iv) daarop is nog een faxbericht van 23 augustus 2005 van klager gevolgd, alsmede een tweetal brieven van respectievelijk 26 augustus en 5 september 2005 van mr. Y;
- (v) bij brief van 19 september 2005 heeft mr. X de klacht ter kennis van de Raad van Discipline te B gebracht;
- (vi) bij beslissing van deze raad is de klacht op onderdelen op vier van de zeven onderdelen gegrond verklaard en is aan mr. Y de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor één maand opgelegd. Bij beslissing van 9 februari 2007 (nr. 4617) heeft het hof deze uitspraak vernietigd, minder klachtonderdelen gegrond verklaard en aan mr. Y een voorwaardelijke schorsing van één week opgelegd.

In zijn hiervoor onder (i) respectievelijk (ii) genoemde brieven van 14 maart

2005 en 20 mei 2005 heeft klager aan mr. X gevraagd om uitspraak te doen op ieder onderdeel van de klacht. In zijn daarop volgend faxbericht heeft klager gevraagd waarom het klachtdossier niet aan de raad is doorgezonden; klager verzocht mr. X om actief te interveniëren teneinde een spoedige oplossing te bereiken. In zijn faxbericht van 6 juli 2005 heeft klager aan mr. X verzocht om op ieder onderdeel van de klacht stelling te nemen.

In zijn hiervoor in (iii) genoemde brief van 3 augustus 2005 heeft mr. X alle klachtonderdelen uitvoerig besproken en daarbij telkens aangegeven of hij deze onderdelen gegrond achtte. Tevens heeft mr. X bij klager en mr. Y er op aangedrongen om tot een minnelijke regeling te komen.

In zijn hiervoor in (iv) genoemde faxbericht van 23 augustus 2005 heeft klager gevraagd of mr. Y 'een voorstel aanbiedt', waarbij klager kennelijk doelde op een schikkingsvoorstel. Bij zijn hiervoor in (iv) genoemde brief van 5 september 2005 heeft mr. Y het doen van een voorstel uitdrukkelijk van de hand gewezen.

Klager heeft er bij mr. X nog op aangedrongen ook correspondentie van vóór de klacht aan het voor de raad bestemde dossier toe te voegen. Mr. X heeft dit geweigerd.

De klacht betreft het optreden van mr. X bij zijn onderzoek van de klacht van klager tegen mr. Y. De klacht is dus gericht tegen mr. X in zijn hoedanigheid van deken – thans voormalig deken – van de Orde van Advocaten in zijn arrondissement.

Het hof stelt voorop dat, ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, het advocatentuchtrecht voor hem blijft gelden. Indien hij zich bij de vervulling van die andere hoedanigheid zodanig gedraagt (i.e. misdraagt) dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur wordt ondermijnd, zal in het algemeen sprake zijn van een handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

Beoordeeld dient dus te worden of mr. X in zijn hoedanigheid van deken

bij zijn onderzoek naar de klacht van klager tegen mr. Y, het vertrouwen in de advocatuur heeft ondermijnd doordat hij zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Aan de hand van dit uitgangspunt zal het hof de hiervoor genoemde vier punten achtereenvolgens opnieuw onderzoeken.

Ad (1) en (2)

Uit zijn voormelde brief van 3 augustus 2005 blijkt dat mr. X de klacht wel degelijk serieus heeft onderzocht. Tevens blijkt uit die brief dat hij op een schikking heeft aangedrongen; mr. Y bleek echter niet bereid hieraan mede te werken.

Ad (3)

In de brieven van klager van 14 maart en 20 mei 2005 kan het hof niet lezen dat klager heeft aangedrongen op onmiddellijke doorzending van de klacht naar de raad. Hoewel deze kwestie in zijn daarop volgend faxbericht wel aan de orde komt en wellicht ook op andere momenten door klager aan de orde is gesteld, blijkt uit zijn latere berichten wederom dat hij heeft aangedrongen op verder onderzoek door mr. X.

Ad (4)

Met de raad is het hof van oordeel dat het aan de deken is om te bepalen welke stukken hij in het dossier voor de raad zal voegen en dat het aan klager vrij stond om zelf stukken aan de raad over te leggen.

De grief wordt daarom in alle onderdelen verworpen. Aan het hof zijn ook overigens geen feiten of omstandigheden gebleken die met zich brengen dat moet worden geoordeeld dat mr. X bij de uitoefening van zijn taak het vertrouwen in de advocatuur heeft ondermijnd of zich anderszins heeft gedragen op een wijze die in strijd is met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt.

Derhalve zal het hof de beslissing van de raad bekrachtigen.

Beslissing

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

Noot

De raad neemt als uitgangspunt van zijn beslissing de tot nu toe geldende hoofdregel dat het optreden van een deken als zodanig niet onder tuchtrechtelijke controle staat, tenzij de deken bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt (HvD 12 juni 1989, 1147; *Advocatenblad* 1990, p. 119). Deze formulering is in tal van tuchtrechtelijke uitspraken terug te vinden. Mr. P.A. Wackie Eysten wees er in het *Advocatenblad* van 13 juli 2007, p. 427, op dat het de bedoeling van deze rechtspraak is de deken in zijn optreden als zodanig de nodige ruimte te laten. Dat vindt hij juist en verstandig, maar het gaat hem te ver de deken daarvoor in principe, als 'uitgangspunt', buiten het bereik van tuchtrechtelijke controle te brengen. Dat 'uitgangspunt' acht hij bovendien onwaarachtig, want in feite wordt het dekenale optreden wel degelijk getoetst aan de tuchtrechtelijke norm van art. 46 *Advocatenwet*. Het ware zijns inziens beter de ingeslepen formulering te verlaten en te zeggen dat de aard van de functie van deken meebrengt dat bij de tuchtrechtelijke controle waaraan ook het optreden van een deken is onderworpen terughoudendheid dient te worden betracht vanwege de beleidsvrijheid die een advocaat in die functie toekomt. Wackie Eysten wordt deels op zijn wenken bediend. Het hof stelt nu voorop dat, ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, het advocatentuchtrecht voor hem blijft gelden. Indien hij zich bij de vervulling van die andere hoedanigheid zodanig gedraagt (i.e. misdraagt) dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur wordt ondermijnd, zal in het algemeen sprake zijn van een handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt, waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Deze

formulering is helder. Het is alleen jammer dat geen aandacht is besteed aan de beleidsvrijheid die een deken toekomt. Het valt op dat het hof de nieuwe formulering niet beperkt tot de deken, maar spreekt van de advocaat die optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat. Is hiermee nu ook klip en klaar dat de advocaat die als mediator, curator of in een andere hoedanigheid optreedt onder het advocaten-tuchtrecht valt? Daar wordt ook wel anders over geacht. Zie Boekman/Bannier, *Advocaten-tuchtrecht*, 4e druk, hoofdstuk III, en het artikel van Wackie Eysten in het *Advocatenblad* van 10 augustus 2007, p. 456 e.v. De tijd zal het leren.

HJdG

.....

Na zeven jaar redelijke termijn niet overschreden

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 25 juni 2007 (mrs. Van der Ham, Van Dooren, Teeuwen, Kneepkens en Houtakkers)

Deken wacht bijna zeven jaar met indiening bezwaar. Dit betekent, gelet op de gang van zaken, geenszins dat de redelijke termijn is overschreden. Het was voor mr. X, die strafrechtelijk werd veroordeeld, duidelijk dat hij zich op enig moment ook tuchtrechtelijk zou moeten verantwoorden. Niet is gebleken dat mr. X in zijn verweer is belemmerd.

- Advocatenwet art. 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt; 2.2 Bezwaren van de deken; 2.3 Gedragingen in strafzaken)

Klacht

Bij arrest van de Hoge Raad van 12 september 2006 is onherroepelijk geworden de veroordeling van mr. X tot

een gevangenisstraf van drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar en een geldboete van € 10.000, wegens poging een ander uit te lokken tot beïnvloeding van een getuige in een strafzaak, waarin mr. X de verdachte als advocaat bijstond. Terwijl de verdachte, voor wie mr. X optrad, in alle beperkingen zat, heeft mr. X desondanks meegewerkt aan het overtreden van deze beperkingen door correspondentie van de verdachte aan diens echtgenote door te sturen.

Aldus heeft mr. X zich niet gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt.

Standpunt deken

De deken is van oordeel dat mr. X gehandeld heeft zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt. Mr. X heeft niet alleen zichzelf, maar ook de beroepsgroep in opspraak gebracht. De deken is van mening dat mr. X zich ook voor de tuchtrechter ter zake dient te verantwoorden.

Voorts stelt de deken het navolgende. De cliënt van mr. X in de hiervoor vermelde strafzaak zat vanaf 10 augustus 1999 tot 5 januari 2000 met alle beperkingen in voorlopige hechtenis. Gedurende deze periode heeft mr. X meegewerkt aan het overtreden van deze beperking door correspondentie van de verdachte aan diens echtgenote door te sturen. Hiervoor heeft mr. X gebruikgemaakt van een tolk. In die correspondentie werden door de verdachte aan zijn echtgenote instructies gegeven hoe zij meisjes moest benaderen, welke meisjes zij moest benaderen en wat die meisjes moesten verklaren. De tolk verklaart dat zij in opdracht van mr. X die stukken heeft vertaald. Hierdoor heeft mr. X misbruik gemaakt van de privileges die de wetgever aan advocaten heeft toegekend.

De deken stelt dat mr. X tot het inzicht is gekomen dat hij verkeerd gehandeld heeft terwijl de deken sindsdien ook geen klachten hebben bereikt over het functioneren van mr. X. De deken is daarom van mening dat mr. X als advocaat zijn beroep moet kunnen blijven uitoefenen. Zoals de strafrechter rekening gehouden heeft met het feit dat mr. X zich nog tuchtrechtelijk moet

verantwoorden, zo dient naar de mening van de deken ook de tuchtrechter rekening te houden met het feit dat mr. X door de strafrechter is gestraft.

Standpunt mr. X

Op 4 februari 2000 vorderde de officier van justitie tegen mr. X een gerechtelijk vooronderzoek. Mr. X werd ervan verdacht dat hij zich in de periode van 10 augustus 1999 tot en met 4 februari 2000 zou hebben schuldig gemaakt aan overtreding van art. 285 a van het Wetboek van Strafrecht (beïnvloeding van getuigen) dan wel uitlokking daarvan dan wel medeplichtigheid daaraan. Op 23 maart 2000 vond in de woning van mr. X en in diens kantoor doorzoeking ter inbeslagneming plaats door de rechter-commissaris. Het is gebruikelijk dat de deken van de plaatselijke Orde daarbij aanwezig is. In dit geval was dat de toenmalig waarnemend deken. Bovendien was daarbij aanwezig de president van de rechtbank. Uit het verhoor van de rechter-commissaris blijkt dat ook de rechter-commissaris van oordeel was dat deze zaak op tuchtrechtelijke wijze diende te worden afgedaan. De president van de rechtbank werd in overweging gegeven een klacht tegen mr. X in te dienen, maar de president heeft zulks niet gedaan. In april 2000 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen de toenmalige deken van de plaatselijke Orde van Advocaten en mr. X. Deze laatste heeft in die bespreking erkend dat hij in strijd heeft gehandeld met de vigerende beperkingen. Desondanks deelde zowel de president van de rechtbank als de deken mr. X mede dat zij geen klacht respectievelijk dekenbezwaar tegen mr. X zouden indienen, dit ondanks het feit dat zij aanvankelijk hadden aangegeven dat een disciplinair afdoen van de zaak tegen mr. X de voorkeur verdiende boven het strafrechtelijk afdoen daarvan. Kennelijk heeft men toen geoordeeld dat, waar deze zaak strafrechtelijk afgedaan zou worden, een tuchtklacht respectievelijk dekenbezwaar achterwege zou kunnen blijven.

Op 22 mei 2003 verscheen er een publicatie in een dagblad waarin mr. X ervan werd beschuldigd een ambtenaar van politie te hebben omgekocht. De

gemachtigde van mr. X, die als advocaat voor mr. X optrad, gaf de toenmalige deken in overweging het oordeel van de strafrechter in deze zaak af te wachten.

Op 14 april 2004 werd mr. X veroordeeld. Tegen het vonnis stelde mr. X hoger beroep in. In oktober 2004 trad een nieuwe deken aan. Deze heeft een bespreking geëntameerd op 28 december 2004. In die bespreking heeft hij aangegeven dat hij een klacht tegen mr. X wilde indienen in verband met het door mr. X handelen in strijd met de opgelegde beperkingen.

Op 26 november 2004 wees het gerechtshof arrest in de zaak tegen mr. X. Mr. X werd in appèl alsnog vrijgesproken van omkoping van een politieagent, doch hij werd andermaal veroordeeld wegens poging tot beïnvloeding van een getuige en het medeplegen van beïnvloeding van een getuige. Aan mr. X werd een gevangenisstraf opgelegd voor de duur van drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar alsmede een geldboete van € 10.000.

In de voormelde bespreking met de deken werd het strafrechtelijk oordeel onder ogen gezien, maar de toenmalige deken deelde mede dat hij niet overwoog om ter zake van de strafbare feiten een dekenbezwaar in te dienen. Op 12 september 2006 verwierp de Hoge Raad het cassatieberoep. Dat gaf de toenmalige deken aanleiding opnieuw een bespreking met mr. X en diens gemachtigde te hebben op 26 september 2006. Door de deken werd in oktober 2006 aangekondigd dat hij een dekenbezwaar zou indienen. Eerst bij brief van 7 februari 2007 werd door de nieuwe deken een bezwaar bij de raad ingediend. Dit dekenbezwaar werd derhalve ingediend bijna zeven jaar nadat aan de deken kenbaar was gemaakt dat mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar had gehandeld.

Uit de jurisprudentie blijkt dat de Advocatenwet geen verval of verjaring van het klachtrecht kent, maar dat desondanks een niet-ontvankelijkheid kan worden uitgesproken wanneer sprake is van het overschrijden van een redelijke termijn voor het indienen van een klacht. De deken heeft bijna zeven jaar gewacht met het indienen van zijn

klacht. Dat is onredelijk lang. Het handelen door mr. X in strijd met de beperkingen was geen strafbaar feit. Het dekenbezwaar op dit punt had derhalve al in 2000 ingediend kunnen worden. De deken achtte het niet opportuun om toen een klacht in te dienen. Mr. X is van mening dat de beslissing van de toenmalige deken om geen klacht in te dienen ter zake van het handelen in strijd met de beperkingen, ook zijn opvolgers bindt.

Mr. X heeft reeds in een vroeg stadium aan de toenmalige deken en de toenmalige president van de rechtbank toegegeven dat hij in tuchtrechtelijk opzicht over de schreef was gegaan. Toen hij als advocaat in de voormelde strafzaak optrad, was hij vijf jaar als advocaat ingeschreven. Hij was werkzaam op een volledig civielrechtelijk georiënteerd kantoor. Het was de eerste grote strafzaak die mr. X kreeg te behartigen. In tuchtrechtelijk opzicht is mr. X voordien nooit met de tuchtrechter in aanraking geweest en ook nadien is tegen hem nimmer een klacht bij de tuchtrechter ingediend. Als de raad van oordeel is dat het grote tijdsverloop geen reden is de niet-ontvankelijkheid uit te spreken, dan heeft de enorme tijdsoverschrijding uiteraard gevolgen voor de strafmaat. Het is de vraag of in deze zaak een tuchtrechtelijke maatregel iets toevoegt aan hetgeen de strafrechter al heeft geoordeeld. Mr. X heeft van deze zaak enorm geleerd. Als men al denkt aan een sanctie, dan zou volstaan kunnen worden met een enkele waarschuwing of eventueel een berisping.

Beroep op niet-ontvankelijkheid

Mr. X voert te dezen twee gronden aan waarop hij de niet-ontvankelijkheid baseert:

- 1 in 2000 vond er een bespreking plaats tussen de toenmalige deken, de president van de rechtbank en mr. X. Zowel de president als de deken deelde volgens mr. X mede dat zij geen klacht respectievelijk dekenbezwaar tegen mr. X zouden indienen;
- 2 mr. X stelt dat de toenmalige deken reeds in 2000 op de hoogte was van het feit dat mr. X in strijd had gehandeld met de aan zijn cliënt opgelegde

beperkingen.

Ten aanzien hiervan overweegt de raad het navolgende.

Ad 1

Vaststaat dat in 2000 de deken wist dat mr. X gehandeld had in strijd met de aan zijn cliënt opgelegde beperkingen, maar dat er bovendien nog een strafzaak tegen mr. X aanhangig was. De deken kon op dat moment niet inschatten of mr. X al of niet strafrechtelijk veroordeeld zou worden. Als hij desondanks besloten en kenbaar gemaakt had om geen bezwaar tegen mr. X in te dienen, dan had hij in deze 'zware zaak' zulks zeker schriftelijk aan mr. X laten weten. Nu dat niet is geschied, gaat de raad voorbij aan het te dezen gevoerde verweer. De raad verwijst te dezen naar hetgeen de gemachtigde in zijn pleidooi gesteld heeft, te weten: 'Op het tuchtrechtfront blijft het dan jarenlang rustig. Dat wordt anders als op 22 mei 2003 een publicatie verschijnt in een dagblad waarin staat dat cliënt er ook van wordt verdacht dat hij een politieambtenaar zou hebben omgekocht. Dan vraagt de toenmalige deken mr. X om opheldering. Ik laat hem weten dat cliënt ontkent de politieagent te hebben omgekocht en ik geef de toenmalige deken in overweging in deze zaak te wachten totdat de strafrechter zal hebben geoordeeld.'

De raad merkt op dat het voorstel aan de deken niet strookt met de bewering dat de voormalige deken afgezien had van het indienen van een klacht. Mr. X of diens gemachtigde had toen daarop een beroep moeten doen. Nu zij dat niet gedaan hebben, is minder aannemelijk dat de voormalige deken heeft medegedeeld van het indienen van een bezwaar af te zien.

Ad 2

In het tuchtrecht voor advocaten bestaan geen algemene termijnen voor verjaring of verval betreffende het indienen van een klacht. Bij de beoordeling van een beroep op niet-tijdige indiening van een klacht moeten twee belangen tegen elkaar worden afgewogen: enerzijds de rechtszekerheid voor

de advocaat dat door hem verrichte werkzaamheden na het verstrijken van een redelijke termijn niet meer ter discussie zullen worden gesteld en anderzijds het maatschappelijk belang dat het optreden van een advocaat door de tuchtrechter getoetst kan worden. Daarbij is van belang op welk tijdstip klager kennis heeft gekregen van het door hem gewraakte handelen van de advocaat en de vraag of de advocaat door het tijdsverloop in zijn verdediging is belemmerd.

De raad is van oordeel dat het niet onjuist was van de in 2000 fungerende deken om met het indienen van een bezwaar tegen mr. X te wachten totdat de uitslag van de strafzaak tegen mr. X bekend was geworden. Voorts is ook daarna geen enkele maal gesuggereerd zijdens een deken dat geen tuchtaak zou volgen, in tegendeel, aan de in 2003 fungerende deken werd zijdens mr. X gevraagd te wachten met het indienen van een bezwaar, terwijl de deken die in 2004 ging fungeren in een bespreking aankondigde een bezwaar te zullen indienen.

Het was voor mr. X duidelijk dat hij zich op enig moment ook tuchtrechtelijk zou moeten verantwoorden. Het

indienen van het bezwaar tegen mr. X in februari 2007 betekent geenszins, gezien de hiervóór geschetste gang van zaken, dat de redelijke termijn in deze is overschreden. Bovendien stelt de raad vast dat niet is gebleken dat mr. X in zijn verweer is belemmerd.

Beoordeling

Door erkenning van de zijde van mr. X staat vast dat hij gehandeld heeft in strijd met de beperkingen die aan zijn cliënt waren opgelegd. Het is een belangrijk privilege dat de advocaat uit hoofde van zijn functie het recht op vrij verkeer met de gedetineerde cliënt toekomt, ook al zijn hieraan beperkingen opgelegd. Dit privilege is wettelijk vastgelegd. Vaststaat dat mr. X van dat voorrecht ernstig misbruik heeft gemaakt. De raad acht zulks in ernstige mate klachtwaardig.

Daarnaast staat vast dat mr. X strafrechtelijk is veroordeeld voor – kort gezegd – het beïnvloeden van getuigen. De raad acht een dergelijke handelwijze in ernstige mate afbreuk doen aan de integriteit die van een advocaat verwacht mag worden.

Het handelen van mr. X schaadt tevens in ernstige mate het vertrouwen

in de advocatuur. Het bezwaar van de deken is gegrond.

Ter zake de op te leggen maatregel overweegt de raad als volgt: ofschoon de gedragingen van mr. X in alle opzichten verwerpelijk zijn, wil de raad rekening houden met het feit dat mr. X strafrechtelijk is veroordeeld en hem een straf is opgelegd en met de verklaring van de deken dat hem verder geen klachten over mr. X hebben bereikt. Ook kan de raad navoelen dat de lange tijd waarmede mr. X met zijn eigen onverantwoordelijk gedrag is geconfronteerd, zodanig van invloed is geweest dat een herhaling niet is te verwachten. De raad wil volstaan met de hierna op te leggen sanctie.

Beslissing

Afwijzing van het beroep op niet-ontvankelijkheid.

Gegroundverklaring van het dekenbezwwaar met oplegging van de maatregel van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van zes maanden met een proeftijd van twee jaar.

.....
 (advertentie)

Juridische problemen in SPANJE ?

BRESSERS
 ADVOCATEN ♦ ABOGADOS

Litigation - Beslaglegging - Verhaalsonderzoeken
 Betekeningen EU-Betekenningsverordening
 Nalatenschappen - Executies EU-Insolventieverordening
 Forumshopping - Fiscaal advies - Projectontwikkeling

**BARCELONA – MADRID – ALICANTE
 MÁLAGA – SAN SEBASTIÁN**

T +34 934813636 / F +34 933013904
 E info@bressersadvocaten.com | www.bressersadvocaten.com

Alt Kam Boer a d v o c a t e n

Civiele cassatie?

- prijzafspraken mogelijk
- ook op basis van toevoeging

Info: mr H.J.W. Alt, Pb. 82228, 2508 EE Den Haag,
 tel.: 070 358 94 79, fax: 070 358 51 97
alt@altkamboer.com, www.altkamboer.com